

ת"פ 54247/01/22 - מדינת ישראל נגד חליל עבארי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 54247-01-22 מדינת ישראל נ' עבארי(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

חליל עבארי (עציר)

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד אדם סרי

בשם הנאשם: עו"ד משה נעמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של הצתה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. (להלן: "**החוק**").

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, הנאשם הינו אחיו של אסעד עבארי (להלן: "**המתלונן**"). בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, התגורר המתלונן בבית מגורים ברחוב הגיבורים 7 בחיפה והחזיק ברכב מסוג טוטה קורולה מ"ר 03920374 אשר הושכר על ידו בליסינג מחברת "פרי ירוחם". בלילה שבין 8 - 9 בינואר 2022, סמוך לשעה 00:47, החליט הנאשם להצית את רכבו של המתלונן. בהמשך, הגיע הנאשם כשהוא רוכב על אופניים חשמליים לחניון רכבים פתוח סמוך לבית. הנאשם ניגש לרכב, שבר את החלון הקדמי השמאלי של הרכב, ועזב את החניון בנסיעה על האופניים. לאחר 11 דקות שב הנאשם לחניון, ניגש אל הרכב ושילח בו אש במזיד, בכך שהכניס את ידו לתוך הרכב מעבר לחלון השבור, והדליק אש במרכז הרכב. הנאשם המתין מספר שניות על מנת לוודא שהאש אווזת ברכב ואז נמלט מהמקום תוך רכיבה על האופניים.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, בערה אש גדולה ברכב והוא נשרף כליל. כמו כן, ניזוק רכב נוסף מסוג מאזדה מ"ר 5362855, בבעלות פיראס סרחאן, שחנה בחניון בסמוך לרכב. לוחמי אש שהוזעקו למקום כיבו את השריפה באמצעות סילוני מים. בהמשך למעשיו של הנאשם כאמור לעיל, בתאריך 9.1.22 בשעה 13:00 או בסמוך לכך, הסתתר הנאשם בדירתו, עת הגיעו שוטרים לעצור אותו.

טיעוני המאשימה

3. בפתח הדיון הוגשו כראיות לעונש תצהיר נפגע עבירה של המתלונן, עברו הפלילי של הנאשם ותמונות הרכבים שהוצתו.

4. המאשימה עתרה למתחם עונש שנע בין 2-4 שנות מאסר בפועל.
5. נטען כי מדובר באירוע חמור, כאשר בפסיקה הודגשה לא אחת את חומרת עבירת ההצתה והסיכון הרב הנגרם כתוצאה מעבירה זו. ב"כ המאשימה הפנתה בהקשר הזה לע"פ 7496/12 זיתוני נ' מדינת ישראל (24.6.13).
6. נטען כי חניון הרכבים הפתוח נמצא סמוך לבתי מגורים.
7. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו הינם שמירה על רכוש הציבור בכלל ועל רכוש המתלון בפרט, שהוא אחיו של הנאשם, ובעל הרכב השני שניזוק פיראס וכן שמירה על ערך החיים, שלמות הגוף, שלוותו ובטחונו של המתלון ושל פיראס והציבור.
8. נטען כי לא מדובר במקרה של אירוע ספונטני ומקרי אלא מדובר במעשה מתוכנן מראש, כאשר הנאשם הגיע לחניון במיוחד, במטרה להצית את הרכב, שבר את החלון, עזב את החניון וחזר אחרי 11 דקות על מנת להצית אותו.
9. נטען כי הנאשם הוא המעורב היחיד וחלקו בביצוע העבירה מוחלט.
10. נטען כי יכול היה להיגרם נזק חמור בהרבה יותר ממה שנגרם בעקבות העבירה.
11. נטען כי כתוצאה ממעשיו של הנאשם, רכבו של המתלון נשרף כליל ולרכבו של פיראס גם כן נגרם נזק.
12. נטען כי לנאשם לא הייתה סיבה לבצע את העבירות.
13. נטען כי הנאשם כשיר לעמוד לדין והוא יכול היה להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו ויכול היה להימנע מביצוע העבירה.
14. אוזכרה הפסיקה כדלקמן:
- ע"פ 4579/20 **אחמד שאהין נ' מדינת ישראל** (23.9.20), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של הצתה לאחר שהצית רכבה של גרושתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 2 - 4 שנות מאסר בפועל והושת על הנאשם שנתיים מאסרם בפועל לצד עונשים נלווים. הנאשם ערער על העונש שקיבל וחזר בו מהערעור לאור המלצת בית המשפט העליון.

- ע"פ 907/14 דניאל רחמים נ' מדינת ישראל (18.11.14), שם נדחה בבית המשפט העליון ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בבית המשפט המחוזי בכתב אישום המייחס לו עבירת הצתה ועבירת קשירת קשר לביצוע פשע ונגזרו עליו 30 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 1846/13 עמאש נ' מדינת ישראל (1.12.13), שם הורשעו המערערים, לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הצתה בצוותא לאחר שהציתו רכב קרוב לביתו של המתלונן ונאשם 2 הורשע כמו כן בעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 1 עונש של 27 חודשי מאסר בפועל ובית המשפט העליון דחה את ערעורם של המערערים.

15. המאשימה טענה כי יש למקם את עונשו של הנאשם דן ברף התחתון של המתחם ולהטיל עליו פיצוי למתלונן וכן לפצות את בעל הרכב הנוסף, פיראס ומאסר על תנאי.

טיעוני ההגנה

16. הוגשו מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם כראייה לעונש.

17. נטען כי אין חולק כי נפגעו ערכים חברתיים בביטחון ורכושו של האדם, קניינו ובטחון הציבור אך מידת הפגיעה במקרה דנן כאשר עסקין בשעת לילה מאוחרת אשר מצוי בחניון פתוח ומבלי אדם בסביבה איננו במדרג החומרה הגבוהה שבעבירות ההצתה.

18. נטען כי מדובר במקרה בודד וכי אין מדובר בהיערכות או תכנון מוקדם ארוך טווח. נטען כי הנאשם לא הצטייד בדלק אלא השתמש במצית שהייתה ברשותו.

19. נטען כי העבירה בוצעה באופן ספונטני.

20. נטען כי תוצאת העבירה היא נזק רכוש בלבד ופוטנציאל הנזק נוכח ההצתה איננו גבוה.

21. נטען כי בעבירת ההצתה ישנם דרגי שונים וקיים מנעד רחב בחומרת הענישה.

22. אוזכרה הפסיקה שלהלן:

- ע"פ 4311/12 מילאד סורי נ' מדינת ישראל (8.11.12), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של הצתה. בית המשפט המחוזי גזר עליו מאסר בפועל בן תשעה חודשים לצד עונשים נלווים. לאור התסקיר שהתקבל בעניינו

של המערער העמיד בית המשפט העליון את עונשו על 6 חודשים, לריצוי בעבודות שירות וכן הטיל על המערער צו מבחן לשנה.

- ע"פ 9427/11 **מדינת ישראל נ' בן אנידג'ר** (16.2.12), בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשמים בעבירה של הצתה ונגזרו עליהן 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות נוכח עברם הנקי ותסקירים חיוביים שהוגשו בעניינם. בית המשפט העליון דחה את ערעור המדינה.

- ע"פ 8435/17 **דוד נפתלי נ' מדינת ישראל** (7.4.19), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה ובית המשפט גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור אך קבע כי העונש ירוצה בחופף להפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים, כך שסך הכל המערער ירצה 10 חודשים בפועל בניכוי ימי מעצרו.

- ת"פ 24470-04-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.11.19), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת הצתה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל - 24 חודשים וגזר עליו 8 חודשים בפועל, לאמור, תקופת ימי מעצרו.

23. ב"כ הנאשם עתר למתחם עונש הולם שנע בין 6 - 24 חודשי מאסר בפועל.

24. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען כי הנאשם נטל אחריות מלאה והודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי.

25. נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

26. ב"כ הנאשם פירט בטיעוניו אודות סיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם אשר לא יפורטו כאן מצנעת הפרט.

27. נטען כי לנאשם מחלת אפילפסיה קשה והוא חווה התקפים תכופים וזקוק להמשך טיפול תרופתי סדיר.

28. נטען כי לאור האמור לעיל ונסיבות חייו של הנאשם, יש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

תצהיר נפגע עבירה

29. נטען כי לנפגע עבירה נשרף הרכב ונגרם לו נזק כלכלי כ- 30,000 ₪ לערך ולאור העובדה כי לא היה לנפגע עבירה ביטוח מקיף הנ"ל לא קיבל פיצוי מגורם אחר.

הנאשם

30. הנאשם הודה פעם נוספת ולקח אחריות על מעשיו. ביקש להתחשב בו והביע נכונות לחזור לעבודה וללימודים ולשגרת החיים.

דין

31. אין צורך להכביר במילים לגבי מסוכנותה של עבירת ההצתה. אדם המצית אש אינו יכול לשלוט בתוצאות מעשיו ואין בידו לדעת היקף הפגיעה והנזק שעלולים להיגרם בעקבות השריפה.

32. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שמירה על שלום הציבור ורכושו.

33. אין מדובר באירוע ספונטני, כאשר הנאשם תכן את ההצתה עת שבר את החלון ברכבו של המתלונן וחזר אחרי 11 דקות על מנת לבצע את מעשיו.

34. לחובתו של הנאשם יש לזקוף את הנזקים שנגרמו לרכבים והנזקים האישיים שנגרמו לנפגעי העבירה במיוחד שמדובר בבן משפחה מדרגה ראשונה, שהוא אחיו. כמו כן, לקחתי בחשבון את פוטנציאל הנזק במקרה זה נוכח העובדה כי השריפה יכלה להתפשט לעבר רכבים אחרים ולגרום חלילה לפגיעת אדם.

35. בהתחשב במכלול הנסיבות ולאחר שעיינתי בפסיקה הרלוונטית, אני קובע מתחם ענישה שנע בין 2-4 שנות מאסר בפועל.

36. באשר לענישה בתוך המתחם ולנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, מדובר בנאשם שהודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה בכתב אישום מתוקן הפועל לטובתו ולקח אחריות מלאה על מעשיו.

37. נוכח מצבו הרפואי של הנאשם ונסיבות חייו כפי שפורטו בטיעוני בא כוחו, אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם שנקבע.

38. מכל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- 24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 9.1.22.

- 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות או רכוש מסוג פשע.

- פיצוי למתלונן בסך 30,000 ₪, בשלומים של 1,000 ₪ לחודש החל מ-1.8.24 ולאחר מכן בכל ראשון לחודש עד לתשלום מלוא הסכום הכולל. אי תשלום כל אחד מהתשלומים יביא לפירעון מידי של הסכום כולו.

- פיצוי למר' פיראס סרחאן בסך 2,500 ₪ לתשלום עד ליום 31.12.2022.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, בהעדר הצדדים.